

og gøre ham bekendt med strafansvaret for afgivelse af falsk forklaring.

Undlader skyldneren at give de krævede oplysninger, kan fogedretten ved kendelse bestemme, at skyldneren ved politiets foranstaltning skal tages i forvaring, indtil han indvilliger i at opfylde sin pligt. Skyldneren kan dog ikke holdes i forvaring i samme sag ud over 6 måneder uafbrudt eller sammenlagt, jf. § 497, stk. 2.

6.1.3. Reglerne for strafafsonere (straffuldbyrdelsesloven)

Reglerne om fuldbyrdelse af straf herunder de nærmere bestemmelser om strafafsonernes rettigheder og pligter findes i lov nr. 432 af 31. maj 2000 om fuldbyrdelse af straf mv. (straffuldbyrdelsesloven) samt de i medfør af loven udstedte bekendtgørelser.

Af § 1 i straffuldbyrdelsesloven fremgår det, at reglerne i loven finder anvendelse i forbindelse med 1) fængselsstraffe, 2) bødestrafte, 3) betingede domme, 4) samfundstjeneste og 5) forvaring efter straffelovens §§ 68 og 70.

Personer, som er taget i forvaring efter retsplejelovens § 178, stk. 1, nr. 5, § 494, stk. 2 eller § 497, stk. 2, vil således ikke være omfattet af reglerne i straffuldbyrdelsesloven.

6.1.4. Reglerne om ophold i varetægtsfængsel (retsplejeloven)

Reglerne om varetægtsfængsling samt behandlingen af varetægtsarrestanter findes i retsplejelovens kapitel 70 om varetægtsfængsling. Efter retsplejelovens § 772, stk. 2, 3. pkt., kan justitsministeren fastsætte regler om varetægtsarrestanters ret til at afsende lukkede breve til andre offentlige myndigheder og enkeltpersoner end de i bestemmelsen opregnede. Efter § 776, stk. 1, fastsætter justitsministeren nærmere regler for behandlingen af varetægtsarrestanter.

I medfør af retsplejelovens § 772, stk. 2, 3. pkt., og § 776 er udstedt bekendtgørelse nr. 897 af 6. november 2003 om ophold i varetægt (varetægtsbekendtgørelsen) med tilhørende vejledning nr. 125 af 4. november 2003 om bekendtgørelse om ophold i varetægt (varetægtsvejledningen). Varetægtsbekendtgørelsen indeholder regler om valg af varetægtsfængsel (kapitel 3-7), varetægtsarrestanters rettigheder og pligter under opholdet i institutionen, herunder adgangen til fællesskab med andre indsatte, arbejde, uddannelse og fritidsaktiviteter (kapitel 8-18), varetægtsarrestanters kontakt til samfundet uden for institutionen, herunder adgangen til udgang, brevveksling, telefonsamtaler mv., (kapitel 19-25), indgreb over for de varetægtsfængslede (kapitel 26-29), disciplinærstraf, konfiska-

tion og modregning af erstatningsbeløb (kapitel 30-33), erstatning for indgreb (kapitel 34) og klage mv. (kapitel 35-36).

Af § 1, stk. 3, i varetægtsbekendtgørelsen fremgår det, at bekendtgørelsen med de fornødne fravigelser tillige finder anvendelse på andre personer, der er anbragt i varetægtsfængsel, medmindre anbringelsen er sket til udståelse af straf, til afsoning af tvangsbøde eller underholdsbidrag eller til forvaring som vidne eller lignende efter retsplejelovens regler.

Forvarede vidner og skyldnere vil således ikke være underlagt reglerne i retsplejelovens kapitel 70 og varetægtsbekendtgørelsen.

6.2. Lovforslagets udformning

Som det fremgår af punkt. 6.1.3. og 6.1.4. ovenfor, finder reglerne i retsplejeloven og straffuldbyrdelsesloven om behandlingen af henholdsvis varetægtsarrestanter og strafafsonere ikke anvendelse i forhold til vidner og skyldnere, som er taget i forvaring efter retsplejelovens §§ 178, stk. 1, nr. 5, § 494, stk. 2, og 497, stk. 2.

Det har tidligere været antaget, at personer, som er undergivet forvaring efter retsplejelovens § 178, stk. 1, nr. 5, § 494, stk. 2, og § 497, stk. 2, som udgangspunkt skulle behandles efter reglerne om hæfte, jf. herved de tidligere bestemmelser i straffelovens §§ 44 og 45.

I forbindelse med ikraftsættelsen af straffuldbyrdelsesloven blev hæftestrafpen imidlertid afskaffet, jf. lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv. Samtidig blev straffelovens § 44, der foreskrev en række særegener om hæftestrafpen, ophævet.

Problemstillingen vedrørende behandlingen af vidneforvarede blev ikke omtalt i forarbejderne til lov nr. 433 af 31. maj 2000, men spørgsmålet er omtalt i Straffelovrådets betænkning nr. 1355/1998 om en lov om fuldbyrdelse af straf mv., side 41. Her konkluderer Straffelovrådet i relation til straffuldbyrdelseslovens anvendelsesområde, at de foreslåede regler om straffuldbyrdelse ikke kan finde anvendelse på fuldbyrdelse af forvaring i medfør af f.eks. retsplejelovens § 178, stk. 1, nr. 5, da forvaring i medfør af denne bestemmelse ikke er straf eller forvaring i straffuldbyrdelseslovens forstand. Rådet konkluderer endvidere, at der ikke i forbindelse med kommissoriet om en straffuldbyrdelseslov bør tages stilling til, i hvilket omfang der som led i gennemførelsen af straffuldbyrdelsesloven kan antages at være et behov for at gennemføre ændringer i retsplejeloven med henblik på re-